

Ki ne álmodozott volna gyermekkorában arról, hogy fantasztikus kincsek nyomára bukkan, felfedezvén egy varázslatos barlangot a föld mélyén, vagy halált megvető bátorsággal megmenti egy bajbajutott életét? A hétköznapi szürkékben ennél, de van, akinek felnőtt fejjel mégis megadatik valami hasonló élmény. Kéki Antal barlangkutató közéjük tartozik.

A rejtélyes mélység

Természet iránti rajongása már korán a Mecsek lelkes túrázójává avatta Kéki Antalt, bányász édesapjának munkája révén pedig a föld alatti világ sem volt számára ismeretlen. E kétféle indíttatás ötvöződik abban, hogy a felfedezni vágyó ifjú hivatásos barlangász lett, aki nemcsak kutatja a mélység rejtélyes világát, de bármikor bevethető barlangi mentő is.

– A barlangkutatók életébe a Bükkben pillanthatam bele először, aztán Nemes Balázs barátommal a Mecsek egy kiépítetlen barlangjába, a Remény-zsombolyba jutottam le. Nehéz terep volt, csak kötéltechnikával lehet le- és felfelé közlekedni, jó jött hát sziklamászói előképzettségünk. Felkerestük Rónaki Lászlót, aki régebben a Mecseket kutatta, és az ő javaslatai közül választottuk ki a Büdöskúti-völgyben található Spirál-barlangot. Ez már ismert volt 20 méter mélységig, ennek a továbbkutatását tűztük ki célként. 1996-ban értük el a barlang ősi szakaszát, ami már saját felfedezésnek számított. Jelenleg ez a Mecsek legmélyebb, ismert barlangja. Egy húszemeletes épületet simán elnyelne.

– *Milyen látvány tárult önök elé?*

– Félelmetes, csodálatos és le-

nyűgöző. Egy érintetlen, csendes világ. Szavakkal leírhatatlan.

– *Felfedezőinek a nevét őrzi?*

– Nem. Egy-egy érdekesebb szakasz a formája alapján kap nevet, vagy eseményekhez kötődően, illetve híres barlangászoknak igyekszünk emléket állítani a névadással. Itt például Előd Szaniszló előtti tisztelegésül megtalálható az Előd-terem és a Szaniszló-akna, az alsó szakasz csodálatos termét a millicentenárium alkalmából Vereckei-teremre kereszteltük. Sajnos a nagyközönség számára sosem lesz látogatható, ám a mecseki vízfőrendszer teljes feltárásához egy lépést mindenképpen jelent. Több mint tíz barlang felfedezésében vettem részt a Mecsekben és a Villányi-hegységben. Attól is izgalmas ez a tevékenység, hogy különböző tudományágakhoz: a történelemhez, földrajzhoz, geológiához, hidrológiához, klimatológiához, sőt a régészethez is kötődik.

A barlangi mentés 2001 óta része Kéki Antal életének. Nem szívesen beszél róla, mert kérdésnek érzi. Ötödmagával hozta létre a Magyar Barlangi Mentőszolgálat dél-magyarországi területi egységét, s már Romániában is segítségére tudtak sietni egy súlyos sérülést szenvedett társuknak. Itthon a Rám-szaka-

dékban is részt vettek mentésben, és a Pilisi parkerdőben ők is közreműködtek három eltévedt kislány keresésében. Speciális felszerelésükkel a legnehezebb terepen is helyt tudnak állni.

– *A családja miként viseli ezt a veszélyes életvitelt?*

– Megszokták. Eleinte a feleségemmel együtt mentünk a barlangkutató táborokba, igaz, ő háttérsegítőként tevékenykedett, de a felszínen valakinek a parikás krumplit is meg kell főznie. Három gyermekemet se rá-, se lebeszélni nem fogom, ha ők is foglalkoznának a barlangászattal. Orfűn, a Mészégető források barlangjában kalandtúrákat vezetek, üzemeltetem a Tettyei Mésztafabarlangot, amely a Mecsek több mint 280 barlangja közül az abaligeti mellett a másik, nagyközönség számára is látogatható létesítmény. Bepillantást enged a barlangok keletkezésébe is, filmvetítéssel, természetközeli gondolkodással igyekszünk az öko-szemléletet népszerűsíteni. Kutatásra kevés időm jut, de példaként állnak előttem nyolcvan év feletti, ma is aktív barlangász társaim.

LEJEGYEZTE: CSATÓ ANDREA

FOTÓ: MÜLLER NÁNDOR